

dini seipfos committentes ac fola naturę pudenda contegentes, cætera nudi, terram depafcuntur (vnde & armenta vocantur, Græcè *βοσχοι*, & vt ait Nicephorus libro 14. cap. 58. *ἀπὸ τῆς*) ita vt fuis & beftiis fimiles reddantur, aspectusque ipforum, & mens quoque ab humana forma & mēte diffideat, & homines vifos fugiant. Sed & quidam Circulatores fe vocant, quòd omni pudore abiectò inter homines ad rifum aliis mouendum nudi verfantur, vt idem Euagrius fcribit. tot nimirum fuerunt monftorum genera, quæ Monachifmus tantopere tamen laudatus peperit. Iftis verò longè feftiuiores alii Monachi, & ipfi quoque inter hereticos recensiti à Ioanne Damasceno, & Heicetæ dicti, qui cum Monacharum mulierum cœtu in monafteriis faltant, & tripudiant, & id putant Chriftianum, neque lafcium, quos Damascenus damnat. Hi verò noftri feri & agreftes homines, inter hæreticos recensentur ab antiquis Chriftianis, & meritò, licèt eos Eremitarum natio fequatur adhuc hodie, qui Eremitæ à Papiftis non damnantur. Vocantur autem à nobis ifti, feri, & inhumani, fiue agreftes: ab aliis verò videntur Girouagi nominari, quorum vitæ & instituto planè repugnat vita Chrifti, qui cum hominibus, vt cæteri, comedit, & verfatus eft, Matth. II. verfu 19. & illud quod eft in Ecclefiaftico, Væ homini foli. Huius hærefeos meminit Ifidorus, apud quem mendum eft. Sic enim apud eum, Aliæ (hærefes) cum hominibus manducant. Legendum tamen ex hoc Auguftini loco, non manducāt. Videtur extitiffe tēporibus Theodofii iunioris, poft Chriftū paffū, anno 420. in Syria & Palæftina præfertim, vbi tetriora quàm

in